

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818010375
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5818010375.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a JUDr. Vladimíra Kuráka, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. septembra 2020 odvolanie obžalovaného Bc. E. H. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/160/2018-385 zo dňa 26.11.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Bc. E. H. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/160/2018 z 26. novembra 2019 bol obžalovaný Bc. E. H. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti citovaného rozsudku.

Za uvedený prečin bol obžalovaný Bc. E. H. odsúdený podľa § 360a ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 28 mesiacov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci - 1 ks pištoľ Walther P22 Gas-Signal cal. 9 mm P.A.K, č. L 160275512, čiernej farby, 1 ks zásobník čiernej farby, 1 ks kufrík na zbraň UMAREX č. 308.02.00, 1 ks manuál, 1 ks leták UMAREX, 1 ks kefka na čistenie a 1 ks kovový nadstavec.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný Bc. E. H., ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu podaním doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 5.2.2020, ako aj odvolanie doručené Krajskému súdu v Žiline 9.3.2020.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že:

„Už v právnom rozbere v tejto trestnej, ktorý som vyhotovil prostredníctvom obhajcu, po podaní odporu proti trestnému rozkazu a v priebehu hlavných pojednávaní v trestnej veci po zrušení trestného rozkazu, som zdôraznil, že súd konal podľa obžaloby, ktorá neobsahovala dôvody a teda nebolo preukázané akým spôsobom sa prokuratúra vysporiadala s dôkaznou situáciou nazhromaždenou v trestnom konaní. Hlavne z toho dôvodu, či skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie sa stal, či vykazuje znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1/2/ tr. zák., zo spáchania ktorého som bol uznaný vinným.

Súd vychádzal z výpovedí poškodenej O. Q., svedkov vypovedajúcich na jednej strane v prospech poškodenej - toho času už zomrelého priateľa poškodenej neb. E. U., jeho sestry D. U. a matky poškodenej Z. Q., na druhej strane v prospech obžalovaného - jeho matky I. H., S. T., E. E., E. P., boli

prečítané výpovede z prípravného konania svedkov D. U., D. U., E. P., C. K., D. H., A. J., MVDr. E. M., D. H. a R. T.

Súd v napadnutom rozsudku uviedol podrobné výpovede učinené nielen na hlavnom pojednávaní ale aj v prípravnom konaní, tvrdiac, že pri rozhodovaní o vine a treste prihliadal iba na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní.

Tvrdím, že uvedené je v rozpore s obsahom spisu lebo odôvodnenie napadnutého rozsudku nasvedčuje že vyhodnotenie nazhromaždených dôkazov prejavuje odklon od zásady materiálnej pravdy a javí priklonenie sa vo vyhodnotení nazhromaždených dôkazov v neprospech obžalovaného.

Z dôvodu, že obdobie od mesiaca marca 2017 do mesiaca januára 2018, ktoré je uvedené v rozsudku ako obdobie, počas ktorého som mal poškodenú bezdôvodne telefonovať, nadávať jej a vyhrážať sa zabitím ak bude robiť problémy, že jej zničím život, má mať podľa súdu základ vo výpovedi poškodenej O. Q., ktorú učinila pred súdom. Považujem za potrebné poukázať na nezrovnalosti vo výpovedi z hlavného pojednávania a vo s výpovediach z prípravného konania. Z dôvodu, že ide o obdobia viacerých rokov* Na pojednávaní tvrdila, že som ju prenasledoval od marca 2016, ktorému tvrdeniu neuveril ani súd lebo ma uznal vinným za iné obdobie. Vo výpovedi na súde a vo výpovediach v prípravnom konaní popísala uvedené obdobie neurčito, nepresne, zaujato teda účelovo.

Potvrďuje to viacero dôkazov,

Je nesporným, že O. Q., s ktorou som udržiaval vzťah viac ako sedem rokov, bola zároveň v pracovnom pomere v mojej firme. Dennodenne sme sa stretávali - až do skončenia pracovného pomeru dňom 06.09.2017. Ale aj to, že v období, počas ktorého som podľa trestného rozkazu mal páchať trestnú činnosť sme boli na spoločnej dovolenke, bežne komunikovali, pomáhal som jej a pod., s čím sa súd dôsledne nevysporiadal. V odôvodnení rozsudku neuveril môjmu tvrdeniu, že som bol s poškodenou na dovolenke v Egypte hoci to poškodená nepoprela. Dokonca prehlásila, že bola medzi nami dôvera. Súd mal za preukázané, že poškodená mohla využívať určité výhody zo vzťahu medzi nami ale vyhodnotil to tak, že ja som mal zjavne problém sa citovo od nej odpútať a vysporiadať sa s naším rozchodom, čo nemôže ospravedlniť moje správanie.

Nesúhlasím so záverom súdu, ktorý bez toho aby bol produkovaný akýkoľvek dôkaz uveril poškodenej, že som nastriekal na bránu nápis „SUKA“. Len na tom základe, že podľa presvedčivých výpovedí svedkov O. Q. a E. U., som sa večer nachádzal pred bránou a že som také slovo používal.

Výpovede svedkov, ktorí vypovedali v prospech poškodenej je potrebné hodnotiť ako menej dôveryhodné z dôvodu, že ide o osoby blízke poškodenej. Som toho názoru, že na hlavnom pojednávaní nebol produkovaný žiadny hodnoverný dôkaz o tom, že by som mal poškodenú skutočne sledovať takým spôsobom, že by to malo závažný vplyv na jej život, zdravie alebo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu života poškodenej,

Potvrďuje to hlavne skutočnosť, že medzi mnou a poškodenou existoval určitý veľmi blízky vzájomný vzťah, existovala určitá vzájomná tolerancia. Poškodená vo výpovediach z prípravného potvrdila aj to, že „niekedy v mesiaci august 2017, vtedy som to sním definitívne ukončila. On stále za mnou chodil, prosil ma, aby som sa k nemu vrátila, nosil mi ruže, stále ma otravoval, ja som nevedela ako naňho, tak som zvolila taktiku, že budeme len kamaráti“. Aj z výpovedí svedkov E., T., mojej matky a ďalších vyplýva, že mali sme aj naďalej priateľské vzťahy. Potvrďujú, že s poškodenou, ktorá bola zamestnaná v mojej firme sme sa znášali. Inak nie je možné vysvetliť, že bola so mnou na dovolenke a nemala obavy, že poberala každý mesiac výplatu z mojej firmy a vôbec jej nevadilo, som ju finančne a materiálne zabezpečoval. Chodili sme spolu sedem rokov. Namiesto vďaky mi však nadávala do tučných a bachratých a vyhadzovala ma a nakoniec splnila to čím sa mi vyhrážala, že ma oznámi na polícii.

Trvám na tom, že súd prvej inštancie rozhodol aj napriek tomu, že zadovážené dôkazy, jednoznačne nepreukazujú moju vinu. Nemožno sa uspokojiť len s výpovedami svedkov blízkych poškodenej. Nie je možné ich hodnotiť izolovane. Bez toho aby neboli objektívne vzaté do úvahy výpovede ostatných svedkov, ktorí vypovedali v môj prospech. Dokonca bez vyhodnotenia listinných dôkazov nazhromaždených v tomto konaní.

Údajné telefonáty alebo výmeny názorov, osobné návštevy, ktorými som mal obťažovať poškodenú predsa nie je možné považovať za dôkazy preukazujúce naplnenie skutkovej podstaty prečinu, zo spáchania ktorého som bol uznaný vinným. Aj v každej jednotlivéj výpovedi poškodenej z prípravného konania, s obsahom ktorých sa súd oboznámil, boli zistené a preukázané rozpory, ktoré potvrdzujú, že vypovedala účelovo a tendenčne s výraznou snahou poškodiť mi.

Uznanie viny u prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 Tr. zák. právny predpis vyžaduje naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty po stránke objektívnej i po stránke subjektívnej. Ak došlo niekedy k výmene názorov medzi mnou a poškodenou, tak išlo o bežné riešenie atakov z jej strany voči mojej osobe, čo využila na podanie trestného oznámenia, Teda v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák.,

berúc do úvahy všetky okolnosti prípadu, za ktorých malo dôjsť k prenasledovaniu poškodenej, neboli naplnené znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu.

Trestné právo má postihovať len také správanie jednotlivcov, ktoré najzávažnejšie ovplyvňuje spoločenské vzťahy, na ktorých ochrane má spoločnosť záujem prostriedkami Trestného práva. Súd, ak tak neurobili orgány činné v trestnom konaní, mal povinnosť zaoberať sa objektívne tzv. materiálным korektívom lebo v predmetnom prípade sa jedná o prečin. Poukazujem na § 10 ods. 2 Tr. zák., v ktorom je uvedené, že nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná. Všetky čiastkové okolnosti musia byť naplnené súčasne, aby mohli viesť súd k záveru, že konanie páchatel'a nie je trestným činom. Naplnenie materiálny korektívu nie je možné odôvodňovať aj osobou páchatel'a, ktorý podľa súdu bol opakovane súdom trestaný, keď sa na neho vzťahuje fikcia neodsúdenia.

Skutková podstata prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 Tr. zák. vyžaduje po stránke subjektívnej úmyselné zavinenie a po stránke objektívnej naplnenie aspoň jedného z foriem útokov a súčasne musí byť vykonávané dlhodobo a byť spôsobilé u poškodeného vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie, život alebo zdravie jemu blízkej osoby alebo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života.

Zhoršenie kvality života predstavuje taký posun v kvalite života, ktorý osoba subjektívne vníma ako negatívum, pričom toto najčastejšie spočíva v psychickej traume alebo aspoň v nepokoji z toho, že prenasledovanie môže pokračovať alebo sa môže vyvinúť do tvrdších atakov.

Nie je možné jednoducho obísť výpovede svedkov svedčiacich v môj prospech a prikloniť sa len k výpovedi poškodenej a svedkov svedčiacich v jej prospech. Vykonané dokazovanie dostatočným spôsobom potvrdzuje náš dlhší vzájomný aj intímny vzťah, vyriešenie jej príjmu formou zamestnania u obžalovaného v rokoch 2016 do 07.09.2017 aj zabezpečenie poškodenej aj inak finančne, materiálne a inými výhodami ako zaplatením spoločnej dovolenky, kúpou osobného motorového vozidla a pod.,

Tieto skutočnosti sponchybujú výpoveď poškodenej, ktorá nevedela podať logickú odpoveď na otázku obhajcu a vysvetliť ako je možné, že na jednej strane do 9 dňa mesiaca septembra 2017 bola vedená na základe pracovnej zmluvy ako pracovníčka poberajúca mesačný plat a zároveň potvrdzujú tendencnosť a účelovosť jej výpovede a výpovedí svedkov svedčiacich v jej prospech.

Som presvedčený o tom, že z dôkazov, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní a po podaní odporu proti trestnému rozkazu na hlavnom pojednávaní nemožno urobiť, bez rozumných pochybností záver o mojej vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a nezaoberať sa tým, či prípadne nebol spáchaný priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Trvám na tom, že je v posudzovanej trestnej veci aplikovať zásadu in dubio pro reo /v pochybnostiach v prospech obvineného/, ktorou sa súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku nezaoberal a navrhujem aby tak urobil odvolací súd.

Pre kvalifikované konanie obžalovaného nesvedčí ani závažnosť jeho konania, ako to má na mysli ustanovenie §10 ods. 2 Trestného zákona. Berúc do úvahy spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti prípadu, za ktorých bol spáchaný a mieru zavinenia ako aj pohnútku, uzatvára, že prejednávaný prečin má len formálne znaky žalovanej skutkovej podstaty, avšak jeho závažnosť je nepatrná tj. inklinuje k posudzovaniu jeho konania ako priestupku proti občianskemu spolužitíu. Neexistuje dostatok dôkazov na jednoznačné skonštatovanie, že u poškodenej došlo v dôsledku konania obžalovaného k obmedzeniu v obvyklom spôsobe života tak, že to u nej súčasne spôsobilo aj zhoršenie kvality života a preto sa nejedná o trestný čin, ale o priestupok.

Na základe uvedených skutočností nakoľko závažnosť žalovaného činu je nepatrná a teda nejde o trestný čin (prečin), postupom podľa § 320 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku navrhujem, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku, vec obžalovaného postúpil Okresnému úradu Námestovo, pretože skutky by sa mali prejednať ako priestupok.

V prípade rozdielného názoru odvolacieho súdu mám za to, že účet trestu splní aj uloženie peňažného trestu.“

Písomným podaním, doručeným Krajskému súdu v Žiline 9.3.2020, odvolanie doplnil obžalovaný Bc. E. H..

V písomných dôvodoch odvolania primárne uviedol, že s priateľkou - svedkyňou O. Q. žil v spoločnej domácnosti, ktorú financoval takmer výlučne z vlastných finančných prostriedkov a súd rozhodol v jeho prospech, keď uložil O. Q. povinnosť vrátiť mu finančné prostriedky. O. Q. bola odsúdená za podvod na podmienený trest, jeho celý čas klamala a zneužívala len vo svoj prospech. S bývalou manželkou

má dvoch synov, ktorí sú úspešní či už v práci, alebo športe, ľutujú ho, že takto vo vzťahu s bývalou priateľkou dopadol.

Svojej viny si nie je vedomý a má za to, že okresný súd v jeho veci o vine a treste rozhodol veľmi tvrdo a nespravodlivo. Nakoľko podniká v oblasti lesníctva na Orave a prispieva finančne svojim synom, podmienka by mu len uškodila v podnikaní. Žiada preto o zrušenie rozsudku okresného súdu, respektíve po rozhodnutí krajského súdu by aj zväžil zaplatiť vyšší finančný trest.“

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzali. Pri preskúmaní prihliadol i na prípadné chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané obžalovaným Bc. E. H. nie je dôvodné.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu - prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak na práva obžalovaného na obhajobu. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na správne, podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané v súvislosti so žalovaným skutkom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a jasne vyložil, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného Bc. E. H. a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v celom rozsahu týka aj odvolacích námietok obžalovaného Bc. E. H. v rozsahu, v akom sú dôvody odvolania uvedené vyššie, lebo dôvody odvolania obžalovaného sú v podstate súhrnom jeho obhajoby prezentovanej v celom doterajšom konaní.

Obžalovaný Bc. E. H. založil odvolanie na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami skutkovými a právnymi sa ale súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne vysporiadal a v podstate nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Skutočnosť, že obžalovaný Bc. E. H. sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže samo osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, je potrebné predovšetkým uviesť, že tu Bc. E. H. rovnako ako v konaní pred súdom dôsledne využil všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaný sa vyjadril ku skutočnostiam, ktoré mu boli kladené za vinu, namietal a spochybňoval usvedčujúce dôkazy a vyjadril sa i k tým skutočnostiam, ktoré považoval z jeho pohľadu za dôležité a rozhodujúce.

Reagujúc potom na odvolacie námietky obžalovaného Bc. E. H. odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné:

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd prioritne uvádza, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k žalovanému skutku dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por. jasne vysvetlil, aké konanie obžalovaného má za preukázané a nedostal sa do situácie, ktorá by odôvodňovala postup v zmysle procesného pravidla „v pochybnostiach v prospech“ (in dubio pro reo).

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani to právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných predpisov.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku sa dôsledne vysporiadal s rozpormi vo výpovediach svedkov a jasne vysvetlil prečo neuveril výpovediam svedkov - najmä rodičom obžalovaného. Vina ako motív konania obžalovaného boli preukázané predovšetkým výpoveďami svedkov O. Q., E. U., voči ktorým konanie obžalovaného primárne smerovalo. Výpoveď svedkyne O. Q. potvrdil svedok E. U., ktorý bol jednak očitým svedkom konania obžalovaného voči O. Q., ako aj objektom útokov obžalovaného. Tento svedok ako už bolo vyššie uvedené nielenže potvrdil výpoveď svedkyne O. Q., ale tiež uviedol a popísal agresívne správanie obžalovaného aj voči svojej osobe. Výpovede oboch týchto svedkov boli vzájomne konzistentné a v podstate utvárali tiež ucelený, logický celok aj s výpoveďami svedkov D. U., D. U., C. K., Z. Q., ml. D. H. a S. T.. Svedkovia D. U. a D. U. v nadväznosti na výpovede svedkov O. Q. a E. U. potvrdili, že obžalovaný dvakrát navštívil trvalé bydlisko E. U., cez jeho otca sa mu vyhrážal likvidáciou, resp. ublížením na zdraví, ak sa bude priateliť naďalej s O. Q.. Svedkyňa C. K. potvrdila, že O. Q. sa jej aj sťažovala, že má s obžalovaným problémy a že sa jej nonstop vyhráža. Matka O. Q. Z. Q. potvrdila, že sa jej dcéra zdôverila, že obžalovaný sa jej vyhráža, že na bránu jej napísal „suka“, že za ňou chodí na pozemok, stále jej vyvoláva, obťažuje ju, že sa bojí ísť domov. Vyššie uvedenými výpoveďami svedkov bola vyvrátená aj obrana obžalovaného Bc. E. H., ktorý tvrdil, že v rozhodnom období boli s O. Q. priatelia, mali spolu vzťah, svedkyňa bola u neho zamestnaná.

Okresný súd ďalej aj podľa názoru krajského súdu správne vyhodnotil výpovede I. H. a D. H. ako účelové v snahe pomôcť obžalovanému, ktorý je ich synom. Skutočnosti ohľadne skutku z leta 2017 síce popísali rovnako ako obžalovaný, ale takto nimi popísané okolnosti boli v rozpore s tvrdeniami ostatných svedkov, ako aj v rozpore s tvrdeniami svedka E. P., ktorého navrhol vypočuť obžalovaný a ktorý s ním bol v priateľskom styku. Z listinných dôkazov predložených obžalovaným je zrejmé, že svedkyňa O. Q. v určitom období mala vzťah s obžalovaným a využívala určité výhody z toho plynúce, avšak v ďalšom období obžalovaný mal podľa výpovede svedkov vyššie uvedených zjavne problém vysporiadať sa s ich rozchodom, čo však neospravedlňuje následné správanie obžalovaného popísaného v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Vychádzajúc z uvedeného, odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov bolo potrebné vyhodnotiť ako účelové a tendenčné, v snahe zbaviť sa následkov trestnoprávnej zodpovednosti.

Odkazujúc v ostatnom na správne a vyčerpávajúce dôvody rozsudku okresného súdu, kde súd vo vzťahu ku skutkovým zisteniam dôsledne vyhodnotil dôkaznú situáciu, s ktorými dôvodmi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, správne a zákonne postupoval prvostupňový súd, keď protiprávne konanie obžalovaného Bc. E. H., ktoré vyplynulo jednoznačne z dokazovania na hlavnom pojednávaní, právne posúdil ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), b) Tr. zák. Uvedené právne posúdenie konania obžalovaného Bc. E. H. zodpovedá stavu veci, ako aj všetkým zákonným hľadiskám, na ktoré musel okresný súd prihliadať.

Vo vzťahu k výroku o treste za zistené zavinenie odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne právne závery. Svoje rozhodnutie v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj náležite odôvodnil

a dostatočne vysvetlil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu.

Pri určení druhu a výmery trestu obžalovanému Bc. E. H. okresný súd sa v súlade so zásadami ukladania trestu (§ 34 Tr. zák.) v odôvodnení rozsudku vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 1 a 4 Tr. zák., teda prihliadal na záujmy spoločnosti a obžalovaného, na skutočnosti týkajúce sa spôsobu spáchania činu, jeho následku, zavinenia, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na pomery a možnosti nápravy obžalovaného.

Majúc na zreteli účel trestu, keď trest plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti, individuálnej a generálnej prevencie, odvolací súd, vzhľadom na predchádzajúci spôsob života obžalovaného dospel k záveru, že uložený trest odňatia slobody v strede zákonom stanovenej trestnej sadzby § 360a ods. 1 Tr. zák. vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 28 mesiacov je pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk primeraný a zákonný, keď súd pri ukladaní trestu správne zohľadnil aj predchádzajúce odsúdenia obžalovaného.

Zákona a stavu veci zodpovedá aj výrok o treste prepadnutia veci.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých odvolací súd, v ostatnom sa stotožňujúc s dôvodmi rozsudku súdu prvého stupňa, na ktoré odkazuje, keďže nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Bc. E. H. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.